

– задоволення від творчого процесу. Майстер-класи - це можливість не тільки навчитися новому, але і отримати задоволення від творчого процесу.

Отже, майстер-класи є ефективним засобом навчання декоративно-прикладної творчості. Вони дозволяють учасникам швидко і ефективно освоїти певний вид творчості, отримати практичні навички, познайомитися з новими техніками і матеріалами і отримати задоволення від творчого процесу.

Список використаних джерел

1. Кудря О. В., Орлова Н. С. Арт-терапевтичний ефект майстер-класів із прикладних видів творчості: з досвіду роботи з дітьми із тимчасово переселених сімей в умовах війни. Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції пам'яті академіка Д. О. Тхоржевського «Трудове навчання та технології: сучасні реалії та перспективи розвитку» (27 травня 2022 р.) / за заг. ред. Д. Е. Кільдерова. Київ, 2022. С. 91-96.

URI : <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/19513>

2. Студенти факультету технологій та дизайну провели захід «квіти для мами» у науковому ліцеї № 3 <http://techno.pnpu.edu.ua/index.php/10710/>

3. Триває співпраця факультету технологій та дизайну з Ліцеєм №17 «Інтелект» Полтавської міської ради. URI : <http://techno.pnpu.edu.ua/index.php/12201/>

ВИВЧЕННЯ ТРАДИЦІЙ ПИСАНКОВОГО РОЗПИСУ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ

Бут І.В.

студентка факультету технологій та дизайну
Полтавського національного педагогічного
університету імені В.Г.Короленка, м. Полтава

Життя кожної людини супроводжує національна культура. Більшою, чи меншою мірою, але вона є тим духовним середовищем, у якому формуються світогляд, естетичні ідеали, моральні цінності й трудові якості особистості. У Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті підкреслюється, що освіта України ґрунтується на культурно-історичних цінностях українського народу, його традиціях і духовності.

Аналіз змісту шкільних програм і підручників, вивчення науково-педагогічних, методичних та публіцистичних джерел показав, що головною

лінією у створенні національно орієнтованої системи трудової підготовки учнів є залучення їх до занять народними ремеслами і декоративно-ужитковим мистецтвом.

У працях науковців, педагогів (Л. Гриценко, О. Кудря, І. Нечипоренко, Ю. Срібна, В. Титаренко) розглянуто особливості прилучення підростаючого покоління до традицій українського народу, до здобутків національної культури в межах вивчення трудового навчання та технологій та освоєння поняття «етнодизайн» [2].

Метою статті є аналіз вивчення традицій писанкового розпису на уроках трудового навчання та технологій.

Особливе місце в національній культурі займає писанкарство як вид декоративно-ужиткового мистецтва. Цей вид мистецтва має велике навчальне й виховне значення і не потребує використання спеціального обладнання, так як є різні техніки виконня, тому може вивчатися в кожній школі. Існує чотири основних види традиційного декорування яєць: крапанки, дряпанки, крашанки та писанки. Крім, поширеної техніки писання писанки писачком, спочатку учнів можна познайомити з технікою писання шпилькою. Для більш меншого шкільного віку підійде простіша, але не менш поширена техніка, крапання воском. Також можна використовувати техніки: фарбування засобом повного занурення це найпростіший спосіб виготовлення фарбованих яєць; фарбування засобом часткового занурення; фарбування шляхом розпису пензлем.

Крапанка, підходить для виконання учнями різного віку і не потребує спеціального обладнання. Воскові краплі наносять на яйце та занурюють у світлу фарбу, потім знов ставлять цятки і занурюють у фарбу темнішого кольору. Коли на крапанці вже будуть цятки всіх бажаних кольорів, загальне тло вкривають темною фарбою, у більшості випадків обирають темно-вишневу, темно-зелену або чорну. Після цього над свічкою розтоплюють віск та обережно м'якою тканиною витирають яйце від залишків воску.

У процесі навчання учнів традиційній техніці розпису писанок писачком необхідно навчити учнів дотримуватися правил техніки безпеки [3]

Якщо немає писачка, то можна по експериментувати з дряпанками. Учні можуть взяти крашанку коричневого кольору та занурити її в фарбу з темним відтінком. Перед тим як почати продряпувати яйце голкою, його потрібно повністю висушити та нанести орнамент олівцем.

Кольори, так як і зображення, у писанках мають велике значення, і можуть надати багато інформації [1]. На уроках трудового навчання та технологій учні дізнаються, що найпопулярнішими у писанкарстві є сім основних кольорів, які найчастіше використовувалися. А саме, чорний, червоний, помаранчевий, жовтий, вишневий, зелений, коричневий, але в залежності від регіону кольорова гама писанок розширюється і кожен колір мав своє символічне значення:

- червоний як символ добра, радості життя, для молоді – щасливий шлюб; яйце червоного кольору за церковною традицією є символом Воскресіння;

- жовтий колір символізує небесне світило, тобто сонце, а також урожай (колір стиглого зерна), цей колір застосовували для оберегу від злих сил та лихого, також жовтий був кольором багатства;

- зелений – колір весни, зелене листя дерев, трави та рослини символізують пробудження та життєдайну силу природи, надії та життя;

- коричневий або бурий символізує землю та її приховану життєдайну силу;

- чорний, зазвичай, використовується як тло для підкреслення сили інших кольорів, він символізує нескінченність життя людини, буття після смерті;

- білий – колір чистоти, символ вирію (раю), білі символи на писанці символізували безгрішне життя;

- блакитний – уособлював небо, повітря, воду, чистоту та здоров'я, на писанках він символізував насичення та небесну божественність.

У писанці, як в усіх видах народного мистецтва поширені зображальні елементи та низка знаків, символів. Учні навчаються зображувати такі елементи на писанках.

Таким чином, становлення творчої особистості є одним із основних завдань сучасної системи освіти. Останнім часом у педагогічній практиці усе більше застосування одержують використання народних традицій, як засобу формування у школярів різнобічних пізнавальних інтересів.

Список використаних джерел

1. Гриценко Л. О., Комарницька Н. М. Автентичні традиції писанкарства в проектно-технологічній діяльності учнів. 2016. № 10. С. 47-52. URI: http://nbuv.gov.ua/UJRN/isp_2016_10_15

2. Кудря О. В. Особливості вивчення етнодизайну учнями на уроках трудового навчання. Етнодизайн у контексті українського національного відродження та європейської інтеграції. Кн. 3 : зб. наук. праць / редкол. : гол.

ред. М. І. Степаненко, упоряд. і наук. ред. Є. А. Антонович, В. П. Титаренко та ін. Полтава : ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2019. С. 457-458. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/15431>

3. Нечипоренко І. О. Особливості інструктування з техніки безпеки під час прикладних видів творчості. Проблеми цивільного захисту населення та безпеки життєдіяльності: сучасні реалії України: Матеріали VIII Всеукраїнської заочної науково - практичної конференції. Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2022. С. 96-97. URI: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/19524>

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ДОСЯГНЕНЬ У СФЕРІ ОСВІТИ

Гнатик І.С.

студент факультету технологій та дизайну
Полтавського національного педагогічного
університету імені В. Г. Короленка, м.Полтава

Важливість проблеми інноваційного розвитку, у цілому, та освітніх інновацій, зокрема, спричинила посилену увагу до зазначеного питання, як учених-дослідників різноманітних галузей знань (юриспруденція, педагогіка, економіка тощо), так і педагогів-практиків. Різноманітні питання інноваційного розвитку, які у повному обсязі або тією чи іншою мірою стосувалися проблеми нормативно-правового забезпечення інновацій в освітній сфері, вивчали Д. І. Адамюк, О. М. Алімов, К. Ангеловські, Ю. Є. Атаманюк, М. В. Богуславський, О. О. Василець, Д. Є. Висоцький, О. В. Голяшкін, В. М. Геєць, І. М. Дичківська, О. А. Дубасенюк, В. Д. В. Задихайло, І. А. Зязюн, Г. П. Клімова, Л. В. Козак, В. Г. Кремень, О. О. Латуха, І. П. Підласий, В. О. Сластьонін, О. В. Старовойт, К. Є. Сумнітельний, Л. С. Шевченко, Л. В. Шостак та ін.

В умовах розбудови національної системи технологічної освіти важливого значення набуває інноваційна діяльність загальноосвітніх навчальних закладів, яка характерна системним експериментуванням, апробацією і застосуванням інновацій в освітньому процесі. За оцінками авторів, сьогодні відомі понад три сотні визначень поняття «педагогічна технологія».